

[Madsen-Mygdal.]

Frygten for den uhyggeligt store Arbejdsløshed, som maa forventes i den kommende Vinter, der nu som i 1926 faar Ministeriet til — ikke i Samarbejde med Rigsdagens Partier at søge at finde Vej gennem Krisens Vanskeligheder, men kun dette ene: at søge hurtigst mulig Fritagelse for Ansvar ved Udskrivning af Folketingsvalg.

Ministeriets Motiver ligger klart for Dagen: Ministeriet føler Jorden brænde under sig, det ved, at hvis det fortsætter Valgperioden ud, vil Umuligheden af den økonomiske Politik, som Ministeriet fører, være aabenbar for alle; men det klynger sig til Haabet om, at der ved et Valg nu i Efteraaret dog vil være mange Vælgere, der endnu ikke har opdaget Hulheden og Haabløsheden i den klasseprægede Fagforeningspolitik, som Ministeriet har været nødsaget til at føre. Man tænker sig, at Socialdemokratiet dog nogenlunde vil kunne klare et Valg nu, i hvert Fald bedre, end det kan til Foraaret.

At Valg til Folketinget i dette Efteraar har været Regeringens eneste Maal og Hensigt, fremgik allerede straks efter denne Samlings Begyndelse af det Finanslovsforslag, som den højtærede Finansminister fremlagde, men som for øvrigt, hvad der jo er ganske ejendommeligt, endnu ikke er naaet til første Behandling her i Tinget. Thi dette Finanslovsforslag er aldeles ikke et redeligt Forsøg paa at opstille Indtægter og Udgifter for næste Finansaar, saaledes som de kan forventes at blive, men et Forsøg paa, med Valg for Øje, overfor Befolkningen at give det Udseende af, at der stadig kan ventes Balance paa Statsbudgettet, skønt Regeringen jo meget godt ved, at dette aldeles ikke er Tilfældet.

Men endnu klarere manifesterer Ministeriet, at det vil Valget for enhver Pris, ved det Lovforslag, som det har konstrueret til Valgrundlag, nemlig Forslaget om Valutalovens Forlængelse. Thi dette Lovforslag var af en saadan Beskaffenhed, at Regeringen meget godt vidste, før det blev fremsat — den behøvede aldeles ikke at spørge her i Rigsdagen —, at det var uigenneførligt, fordi det stiller det uhørte Krav til Rigsdagen, at den i 1½ Aar skal afgive enhver Indflydelse paa vort Lands Udenrigshandel, eller, som den højtærede

Handelsminister meget træffende bemærkede forleden Dag, forvandler hele dette for vort Land livsvigtige Spørgsmaal fra at være et Lovgivningsanliggende til at blive et rent administrativt Omraade.

Overfor Venstres og de Konservatives Ændringsforslag, der indeholder alt, hvad der af handelspolitiske Grunde er nødvendigt, har Regeringen dernæst afvist enhver Forhandling og uden noget Forsøg paa saglig Begrundelse krævet sit eget Forslag gennemført uændret. Og for at være helt sikker paa den Konflikt, som var fornøden for Regeringen, og som denne bevidst har tilstræbt for at finde Paaskud til Udskrivning af Valg, fandt Statsministeren oven i Købet Anledning til at meddele Landstinget forleden Dag, at selv om det vedtog Regeringens Valutalov uændret, vilde Valg alligevel ikke kunne undgaas, hvis ikke Landstinget ogsaa uændret gennemførte Regeringens Skattelovforslag, om hvilke ligeledes enhver Forhandling blev afvist. Denne dobbelte Sikkerhedsforanstaltning var jo ikke nødvendig, men den viser, hvor ivrigt og konsekvent Regeringen forfølger det ene Maal: at faa Valg nu i Efteraaret, fordi det med Sikkerhed kan forudses, at hvis det udsættes til Foraaret, vil Vælgernes Afgørelse blive en knusende Domfældelse over det landsødelæggende Styre, som er ført her i Landet siden sidste Valg.

Den anden socialdemokratiske Regering er saaledes nu i ganske den samme Situation, som den første var i 1926; der er kun den Forskel, at denne Gang er Erhvervslivets Vanskeligheder mange Gange værre, og Arbejdsløsheden er af langt større Omfang, end Tilfældet var i 1926.

Om Erhvervslivets Tilstand udtalte Statsministeren i den Programtale, hvormed han aabnede denne Rigsdagssamling, at det forløbne Aar har været præget af Verdenskrisens Virkninger, „saaledes som det blev forudsagt“. Jeg ved nu ikke, hvorfor det har været Statsministeren saa magtpaaliggende at faa denne i og for sig ligegyldige Bemærkning: „saaledes som det blev forudsagt“ taget med, thi det kan kun henlede Opmærksomheden paa, at Statsministeren og Regeringen i det hele taget har været meget daarligt udrustet med Hensyn til at forudsige noget som helst.